

domsundervisning i folkeskolen; det ved jeg i hvert fald at vi deler ønske om med Det Konservative Folkeparti. Så det kan jo være, at vi mødes her i næste uge – og i næste uge igen finder vi på noget andet.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak. Næste ordfører er fru Charlotte Dyremose.

Charlotte Dyremose (KF):

Jamen der skal absolut ikke være nogen som helst tvivl om, at vi ville kunne støtte det. Nå, men lad os holde os til det her forslag. Og så skal jeg gå let hen over min undren over, at det så overhovedet er blevet fremsat, for det blev jo så fremragende fremført af hr. Martin Henriksen, hvorfor det måske ikke er helt hensigtsmæssigt.

Til indholdet af forslaget: Som ministeren var inde på i et konkret eksempel, er der da ingen tvivl om, at det her for nogle børn kan være en udmærket idé, men det ændrer ikke ved, at vi absolut ikke fra konservativ side kan støtte, at kommunerne skal have fri mulighed for bare at etablere de her helhedsskoler eller heldagsskoler, for godt nok har vi fået frit skolevalg, men det er jo altså også sådan, at det ikke bare er muligt at vælge frit, hvis der ikke er plads. Og hvis kommunerne beslutter sig for, at alle skoler skal være helhedsskoler, eller at alle undtagen et par stykker, som er fuldt booket, skal være det, har eleverne og forældrene altså ikke en mulighed for at undgå de her heldagsskoler.

Hvad er så problemet med dem? Problemerne er sådan set flere. Et problem er jo, at nogle familier f.eks. tilrettelægger deres arbejdsliv sådan, at de kan være mest muligt sammen med deres børn, man har hjemmearbejdspladser, man har deltidsarbejde, og det er noget, nogle mennesker vælger at gøre i den periode, hvor børnene er små, og hvor de føler, at deres børn har et særligt behov for, at mor og far er til stede. Den mulighed og det personlige ansvar, som forældrene her kan tage for deres børn, fjerner man med helhedsskolen. Man griber altså ind i familiernes suverænitæt.

Så er der de børn, der ikke går til de helt klassiske fritidsaktiviteter. For selvfølgelig er en del af det her koncept jo så også, at man kan gå til nogle af de klassiske fritidsaktiviteter på skolen, så skole og fritid bliver blandet sammen. Men vi går jo altså også meget op i, at unge mennesker får rørt sig. Vi ved, at der desværre er mange børn og unge, der ikke får dyrket nok motion,

og så ville det da være ærgerligt, hvis vi med det her forslag gør det umuligt for de børn, der gerne vil gå til de lidt mindre normale fritidsaktiviteter, at gå til dem. For kommer ungerne hjem der ved femtiden om aftenen, er de nok typisk for trætte til at gå til klassisk ballet eller squash, eller hvad det nu måtte være, der interesserer netop dette barn – eller denne familie, for det er jo også sådan, at nogle familier bruger eftermiddagen til at gå til fritidsaktiviteter sammen, og det ville da også være drønærgerligt, hvis man fjernede den mulighed.

Kl. 12.25

Der er altså også dermed et hensyn at tage til børnenes forskellighed. Det vil selvfølgelig være supergodt for nogle børn, som ministeren var inde på, men det vil for andre børn være rigtig, rigtig ærgerligt, både fordi de måske har svært ved at forholde sig til, hvornår de har fri, og hvornår de skal arbejde, men jo også fordi de måske i virkeligheden fungerer bedre i andre miljøer end det, der lige er på skolen, og derfor glæder sig til at komme ned i den lokale sportsklub, hvor de måske fungerer rigtig godt socialt.

Så synes vi altså, nu hvor man arbejder så enormt meget – og det er noget af det, vi går meget op i fra konservativ side – at det er vigtigt, at vi voksne bliver bedre til at få familie-, fritids- og arbejdsliv til at hænge sammen. Og det gør vi bl.a., ved vi jo, ved at kunne forstå at afgrænse: Hvornår er vi på arbejde, og hvornår har vi fri? Og så ville det da være drønærgerligt, hvis vi ødelægger den mulighed for vores børn, så de ikke få den her fornemmelse af: Hvornår er jeg på arbejde, og hvornår har jeg fri? Det tror vi ikke på ruster dem til i voksenalivet at forstå at skelne. Vi ved jo altså, at med den måde, vores arbejdsliv udvikler sig på, bliver grænserne mellem arbejdsliv og fritidsliv mere og mere flydende i disse år. Så skulle vi ikke ruste børnene til allerede i en tidlig alder at lære at skelne, sådan at de også ved, at de må slappe af, når de har fri?

Derfor synes vi, at muligheden for dispensation til helhedsskoler er ganske udmærket, men vi kan ikke støtte den frie etableringsmulighed og dermed risikoen for, at nogle børn, uagtet at det ville være langt mindre hensigtsmæssigt for dem og deres familie, skulle være tvunget ind i netop denne skoleform.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak. Næste ordfører er fru Margrethe Vestager.